

[Lis Starcke]

lidt sent, at den først kommer i gang her 1. november.

Med hensyn til det andet punkt, varetægtsfængslingen indtil dom, kan vi ikke gå ind for nogen udvidelse på dette punkt. Vi mener, at det vigtigste er den hurtige dom og afsoning, og vi mener også, at det vil kunne virke præventivt.

Advokatbistanden, også med den tilføjelse, at der skulle være advokatbistand under efterforskningen, betragter vi som noget meget vigtigt, og vi vil kunne gå fuldt ind for det. Men vi skal jo snart behandle et lovforslag fra justitsministeren, hvor også dette punkt kommer ind.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er jo i stand til at sige tak til alle ordførere, der har haft venlige bemærkninger at gøre i hvert fald om dele af det forslag, vi har fremsat. Må jeg blot i denne forbindelse gøre to bemærkninger mere.

Den ene skal være til justitsministeren om, at jeg også synes, det er vel sent, man har fået sat undersøgelsen i gang om den såkaldte 7 dages regel. Det kunne nok være sket noget før, og vi er altså af den mening, at man ikke fortsat kan vente på en stillingtagen. Det burde have været afklaret nu.

Den anden bemærkning, jeg vil gøre, er til hr. Poul H. Møller, der udtalte, at vi med vores forslag ikke havde taget stilling til spørgsmålet om strafafsoningen. Jo, det har vi i bemærkningerne, idet vi har henvist til, at vi gerne ønsker, der sker afsoning umiddelbart efter domsafsigelsen, uden at den pågældende voldsmand er kommet på fri fod.

Det var nogle enkelte bemærkninger til det, der er sagt. Resten af dem kommer vi jo til at drøfte i udvalget, men jeg vil i øvrigt gerne sige om baggrunden for dette forslag, at grov vold mod sagesløse personer har grebet om sig. Vold er desværre blevet en daglig foreteelse, og den er blevet mere rå. Vi ved, at hver dag vi åbner en avis, er der en række nye voldstilfælde beskrevet deri, og det er langtfra alle, der kommer i pressen. Der er også langt flere voldstilfælde, der anmeldes. Der er megen skjult vold, der er frygt for vold, der er frygt for at melde vold, frygt for, at der begås yderligere vold. Befolkningen er

blevet frygtsom, og det er med rette, at den er blevet det, desværre.

Borgerne er på vej til at tage sagerne i deres egen hånd. Vi læser om, hvordan taxa-chauffører nu vil til at bære våben. Dertil må det ikke komme. Det kan ikke være meningen, at borgerne skal tage sådanne forhold i egen hånd. Det kan vi ikke være tjent med.

Det er en uafviselig samfundsopgave at sørge for ro, orden og tryghed, så borgerne trygt kan færdes uden frygt. Forslaget, vi er kommet med, er, som det allerede er nævnt, en genfremsættelse, og jeg skynder mig at sige her, at det er indleveret før overfaldet på hr. Stetter, der var ganske sagesløs, og han liden endnu under dette overfald.

Forslagets hovedsigte er forebyggelse og bekæmpelse af vold og hjælp til offeret. I bredere sammenhæng og på lang sigt må modvirkning af vold drøftes under den forespørgselsdebat, vi kommer til senere på dagen. Vort forslag her gælder en øjeblikkelig indsats med hurtig og effektiv retsforfølgning i volds- og voldtægtssager. Det kræver retsbevidstheden og retssikkerheden. Derfor er bestemmelser om varetægtsfængsling i sager om grov vold mod sagesløs person og i voldtægtssager noget, som må bringes på plads netop nu.

Vi har måske ikke i vort forslag fået alle straffelovens bestemmelser med. Det synes regeringsforslaget, som vi om lidt skal drøfte, at have fået, men det kan vi da få rettet på under udvalgsarbejdet.

Jeg synes, at 7 dages reglen må bedømmes i forbindelse med disse forhold. Den er jo i øvrigt foreslået for at give politiet en opklaringsmulighed. Opklaringsprocenten bør øges; selv om den i voldssager måske er større end i så mange andre sager, er den ikke stor nok, og her må vi hjælpe til.

Sanktionen bør følge straks eller kort efter lovovertrædelsen eller dens opklaring. Hurtig og effektiv retsforfølgning er måske af større betydning end straffens længde. Det er den hurtige retsforfølgning, der vil medvirke til, at lovovertrædelsen ikke kommer til udførelse. Den, der tænker på at begå vold, tænker sig nok om, hvis man ved, at man ved pågribelsen kommer til at sidde inde, indtil man er dømt, og omgående kommer til afsoning. Som forholdene er i dag, er det desværre således, at også voldssager pådømmes lang tid efter, at handlingen er begået, med den følge,